

E. J. Sánchez Cuenca

PIONERS DE LA DIRECCIÓ ARTÍSTICA

Durant molt temps es comentà que Griffith havia construït els impressionant decorats d'*Intolerancia* gràcies a un obscur decorador que donava instruccions a uns fusters. Encara no es valoraven els autors dels decorats, extrets generalment dels escenaris de Broadway o importats de la castigada Europa, el gran planter de professionals del cinema de Hollywood ("Per exportar pel·lícules a Europa hem d'importar talents d'Europa"). Pocs procedien del propi planter, al-

guns eren arquitectes, altres figurinistes o fins i tot dissenyadors de modes, però tots ells eren experts autors de decorats tridimensionals i estaven dotats d'una estimable preparació cultural.

Varen aprendre a projectar pensant en la visió de la càmera i, sobretot els que arribaren d'Alemanya, empraren magistralment les possibilitats de la llum artificial entre aquells murs sofisticats de cartró. De tècnics il·lustres al servei del realitzador passaren a supervisar un complex equip multidisciplinari d'artistes i tècnics fins arribar a ser els responsables de la direcció artística de les pel·lícules.

Quan els locals d'exhibició es convertiren en autèntics palaus, el cinema ja havia començat a valorar la figura del director artístic com a categoria imprescindible entre els oficis cinematogràfics. Quan s'estrenen *Robin Hood* (1922) o *Los diez Mandamientos* (1924) la figura del director artístic és madura per fer un nou salt: el disseny de producció. Però aquesta és una altra història que serà objecte d'un nou cicle sobre *Els oficis cinematogràfics*. ■

